

[Finansministeren.]

Overformynderirenter, man vil komme til Hjælp.

Det med den lave Afkastning er Talemaader. De Personer, man kommer til at hjælpe, er Folk, der faar en jævn, nogenlunde normal Afkastning af deres Penge, og i hvert Fald, hvis man vil inddrage de Folk, der har Penge i Overformynderiet, og sige, at de skal ogsaa have Hjælp paa Grund af ringe Afkastning, saa maa jeg sige, at man gaar meget højt op i Afkastningsgrupperne.

Men det gør man i øvrigt ogsaa. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har selv indrømmet her — og det kan der ogsaa frembringes Statistik over, hvis det ønskes —, at selv Folk, hvis Formue afkaster op imod 6—7 pCt., kan faa Nedsættelse; og naar det er Tilfældet, er det klart, at saa vil Formuer, der afkaster mellem 4 og 5 pCt., kunne faa betydelig større Nedsættelse. Nej, Talen om, at Loven kun berører Formuer med ringe Afkastning, og at man kun er kommet de smaa Formuer til Hjælp, er ganske urigtig.

Dernæst talte det ærede Medlem jo meget bredt om den Kapitalopspisning, der truede vort Land. Kapitalopspisning — ja, der er vel en Del, der spiser op af deres Kapital, og det tror jeg de gør, uanset hvordan Skattelovene er. Jeg har ingen Grund til at tro, at det hemmer Kapitalopspisningen, at man vedtager Love som den Formueskattelov, der blev vedtaget i 1927. Jeg har snarere den Tro, at de Folk, som paa den Maade har sparet deres Penge til Staten, har sagt til sig selv — maaske lidt letsindigt —: Nu kan vi bruge væk — og det kan saamænd godt være, at de er kommet til at bruge mere, end hvis de havde betalt Skatten til Staten. Der er lige saa megen eller mere Grund til at tro, at mit Syn er rigtigt, som at det ærede Medlems er det. Nej, jeg tror ikke, der er Tale om nogen egentlig Kapitalopspisning med den Formuebeskatning, vi har. Kapitalopspisning og Kapitalopsparing dirigeres af helt andre Linier, end der er Tale om her.

Jeg har heller aldrig kunnet rigtig tro paa den Kapitalflugt, som der tales saa meget om, og som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa var inde paa i Dag. Det vilde jo for øvrigt ogsaa være en noget unational Tankegang, saaledes som det allerede er fremhævet af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), om Folk, hvor det drejer sig om deres Fædreland, alene saa paa, hvor meget de kunde spare

i Skat, at man, om jeg saa maa sige, gjorde sig den Devise: Fædrelandet er, hvor Skatterne er mindst. Det vilde være en ny Maade at se sit Fædreland paa. Jeg tvivler ikke om, at den findes hos ganske enkelte, men den findes sikkert ikke hos saa særlig mange.

Hvis den fandtes i særlig Grad i de velhavendes Grupper, vilde det være et Bevis for, at den Fædrelandskærlighed, som de taler om, at alle bør have, dog ikke vejer særlig meget, naar det gælder dem selv. Saa ser de først, om de kan finde et Sted, hvor de kan slippe med billigere Skat, og saa blæser de deres Fædreland en lang March. Jeg tror nu ikke saa meget paa den Kapitalflugt, men hvis det ærede Medlem har Ret, maa Synsmaaden i disse Kredse jo være af den Art.

Nu har vi jo hørt af det ærede Medlem Hr. Holstein i Dag, og for Resten ogsaa tidligere, hvor dejligt det er at leveovre i Sverige, naar man har mange Penge. Det ærede Medlem fortæller, hver Gang han har Lejlighed dertil, fra denne Talerstol, hvor lave Skatterne er for de velhavende i Sverige, og jeg kan ogsaa se det ærede Medlem staa og spejde over mod den svenske Kyst og tænke: Hvem der bare var der! Men det ærede Medlem er ikke rejst derover alligevel, han er blevet i Danmark. Og naar vi nu ved, at det ærede Medlem har opdaget, hvor godt der er for de velhavende at være i Sverige, og udbreder den Lære, hvor han har Lejlighed dertil, saa ved vi, at han kender Forskellen.

Men jeg tror, det gaar med det ærede Medlem som med andre, at han nok taler om, hvor dejligt det er at leve i et fremmed Land, naar man har mange Penge — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem har saa mange Penge, at det vilde være en betydelig Fordel for ham at rejse til Sverige —, men han bliver alligevel i Danmark; og saa er det underligt, at han mener, at alle andre vil foretrække at rejse deres Vej.

Dette, at man staar og fortæller om Kapitalflugt og om Mennesker, som har opdaget, at der er billigere et andet Sted, der ikke ligger længere borte end Sverige, og at man alligevel ikke ser Malmøbaaden fyldt med Millionærer, som vil rejse til Sverige for at spare Skat, viser jo, at det er Talemaader. (Holstein: Det er Dem, der kommer med Talemaader!). Jeg ved ikke, om det ærede Medlem føler sig utilfreds med, at jeg roser ham, fordi han endnu ikke er rejst til Sverige.